

[Brusvang]

Jeg vil meget gerne være venlig over for mine folketingskolleger, og derfor vil jeg først pege på, at der i hvert fald er det rigtige i forslaget, at det hos dansk industri er et almindeligt ønske, at man først og fremmest og principielt skal have et godt erhvervsklima, og at man egentlig nødig ser støtteordninger, hvis ikke de af helt specielle grunde er påkrævet.

Vi kan ikke skabe, vi har ikke skabt dette gode erhvervsklima, bl.a. på grund af forhold, som vi ikke er herrer over, og som kommer udefra, og det vil sige, at i den komplicerede økonomiske problematik, vi står over for, er støtteaktioner over for dansk erhvervsliv selektivt aldeles nødvendige.

Det ville også være totalt i strid med det forlig, som centrum-demokraterne er deltager i, af 5. maj sidste år, om jeg støttede det forslag, der nu er fremsat. Jeg må derfor sige som konklusion, at centrum-demokraterne ikke kan medvirke til vedtagelse af det af retsforbundet fremsatte forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kunne da nok fra kristeligt folkepartis side ønske os, at det ikke var nødvendigt med erhvervsstøtteordninger, men vi har bare noteret os, at det er nødvendigt i den verden, vi nu lever i. Hvis vi skal fastholde vores industri og prøve på at videreudbygge vores industri, så er det desværre nødvendigt i den givne situation.

At man så i den industrialiserede verden fører en eklatant forkert politik i den givne situation, det er en helt anden side af sagen, men den har indflydelse også på vores nationale initiativ. Jeg tør næsten vædde på, at hvad enten det bliver en borgerlig eller en socialdemokratisk regering, måtte man pænt følge den politik, som man fører ude omkring i verden, selv om den er forkert. Derfor kunne jeg i grunden glæde mig til en borgerlig regering for at få konstateret rigtigheden af det, jeg her siger.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne medgive over for adskillige ordførere, at det er rigtigt, at der ikke er skabt nogen eklatant ny baggrund for dette forslag, siden vi sidst fremsatte det for 11 måneder siden, men det hænger efter vores opfattelse sammen med, at det allerede den-

gang var et godt forslag, der ikke er blevet mindre godt i mellemtiden.

At vi formentlig vil have svært ved at overtale folketetinget, det tyder jo alle udtalelser fra ordførerne i dag på. Det er situationen i dag, som det var for 11 måneder siden, og det må vi så tage til efterretning. Det må dog siges, at de mellemliggende 11 måneder efter vor opfattelse med tendensen til stigende ledighed, stigende antal konkurser, mere krise i erhvervslivet, samtidig med at man har postet endnu flere milliarder offentlige kroner ud i erhvervslivet, burde give stof til eftertanke endnu flere steder end hidtil.

Jeg skal såmænd ikke bebrejde erhvervslivets organisationer så overmåde meget – det er nok rigtigt, som industriministeren antyder det – at der har været en vis skridning i deres holdning, siden vi sidst fremsatte forslaget. Industriministeren var meget omhyggelig med at referere til temmelig sene udtalelser fra erhvervslivets organisationer og udspil fra disse. Det skal indrømmes, at netop disse seneste udspil er lidt mere positivt indstillet over for, at sådan nogle kroner dog alligevel er kroner værd i lommen. Derfor er det ganske svært at afvise dem.

Det er jo en mekanisme, man kender fra overordentlig mange af samfundslivets og det øvrige livs områder, at penge, uanset at de ikke lugter, vel nok i det lange løb går hen og påvirker holdningen en smule. Det er der for så vidt ikke så forfærdelig meget at sige til.

Men givet er det stadig væk, at det principielle synspunkt i erhvervslivets organisationer er dette, som hr. Brusvang senest refererede til, nemlig at man egentlig ønsker sig et rimeligt erhvervsklima og en situation, hvor der ikke er brug for at spise nådsensbrød.

Jeg vil i øvrigt takke hr. Fogh Rasmussen for hans betragtninger om, hvordan den selektive støtte godt kan gå hen og skabe nogle forvridninger og egentlig virke gevaldig uhensigtsmæssigt, også undergravende for princippet om et selv bærende erhvervsliv. Men jeg vil godt dertil føje, at de store, generelle tilskudsordninger, som ikke i princippet er selektive, i og for sig har nøjagtig den samme funktion og dermed er akkurat lige så farlige for erhvervslivet.

Når hr. Fogh Rasmussen kritiserer de selektive ordninger, påpeger industriministeren, at der aldrig har været nogle ubehagelige